

เปิดผนึก SME ไทย

สู่การปฏิรูปอุตสาหกรรมในยุค AEC

SME ภาคธุรกิจสำคัญของระบบเศรษฐกิจไทย ที่สนับสนุน การขับเคลื่อนกิจกรรมและการเติบโตทางเศรษฐกิจ รวมถึงเป็นแหล่งจ้างงาน และการส่งออกที่สำคัญของประเทศ ที่มี ตัวเลขของธุรกิจสูงถึง 2.7 ล้านราย คิดเป็น 99% ของธุรกิจทั้งหมด มีการจ้างงาน 80% และช่วยเศรษฐกิจโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง และ พัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่ง รวมถึงการมาถึงของประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน หรือ AEC ในปี 2558 ธุรกิจ SME ไทยจึงเป็นภาคใหญ่ที่ทุก ภาคส่วนต่างให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ AEC

สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) ได้เล็งเห็นถึงความ สำคัญต่างๆ เหล่านี้ จึงได้ส่งเสริม และผลักดัน เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ SME ให้ขับเคลื่อนสู่ตลาดโลกอย่างเข้มแข็ง จึงได้ริเริ่มโครงการ “เชื่อมโยงและพัฒนาอุตสาหกรรมไทย-ญี่ปุ่น” หรือ “J-SMEs” พร้อม

ทั้งจัดงานเสวนา ให้ความรู้ต่างๆ กับผู้ประกอบการ SME สาขาต่างๆ **รศ.ดร.สุจิต คุณธนกุลวงศ์** นายกสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) กล่าวว่า “จากนโยบายของภาครัฐที่ต้องการส่งเสริมการ เชื่อมโยง และพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อขับเคลื่อนธุรกิจให้เศรษฐกิจ โลกเข้มแข็งและเติบโตต่อไปนั้น ภายใต้บทบาทและพันธกิจของ ส.ส.ท. ได้มีการริเริ่มโครงการ “เชื่อมโยงและพัฒนาอุตสาหกรรม ไทย-ญี่ปุ่น” หรือที่รู้จักในขณะนี้ว่า “J-SMEs” ขึ้น ก่อตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2556 ที่ผ่านมานี้ โดยการกระชับ ความร่วมมือของ 3 หน่วยงาน คือ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (ISMED), สมาคมส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมไทย (ATSME) และ สมาคมส่งเสริม เทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) เพื่อเร่งเดินหน้าเชื่อมโยงและพัฒนา

ดร.วิฑูรย์ สิมะโชติ

ดร.วิมลกาลต์ โกสุมาต

คุณพรศิลาปี พชรินทร์ตะกุล

Mr.Daisuke Matsushima

คุณพองศักดิ์ ชาตสุทธิพล

Mr.Yoshihiro Otsuji

เอสเอ็มอีไทย-ญี่ปุ่น และบริษัทที่จะร่วมลงทุนไทย-ญี่ปุ่น พร้อมทั้งให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ รวมถึงการเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนจากญี่ปุ่นด้วย ซึ่งเราเชื่อมั่นว่าการเชื่อมโยงและผลักดันศักยภาพของ SME ไทยนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน”

ด้วยความสำคัญนี้ TPA International Forum จึงได้จัดขึ้นภายใต้หัวข้อ “เสวนา **“เปิดมณี SMEs ไทย สู่อการปฏิรูปอุตสาหกรรมในยุค AEC”** เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2557 ณ ห้องแกรนด์บอลรูม โรงแรมแกรนด์มิลเลนเนียม สุขุมวิท โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิระดับประเทศมาร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่กำลังได้รับความสนใจอย่างมากในขณะนี้ เริ่มต้นด้วย **ดร.วิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม** ในหัวข้อ **“เปิดมณี SMEs กับนโยบายการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยอย่างยั่งยืน”** นอกจากนี้ยังมีผู้เชี่ยวชาญจากญี่ปุ่นอีก 2 ท่าน คือ **Mr.Yoshihiro OTSUJI ศาสตราจารย์กิติคุณ จาก GRIPS** บรรยายในหัวข้อ **“เปิดมณี มุมมองญี่ปุ่นกับอนาคตการปฏิรูปอุตสาหกรรม SMEs ไทย”** **Mr. Daisuke MATSUSHIMA, Advisor for Competitiveness The Sub-region Official for the Government of Japan** พร้อมด้วยการเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในหัวข้อ **“เปิดมณี SMEs ไทย สู่อการปฏิรูปอุตสาหกรรมในยุค AEC”** โดย **คุณพยุงค์ดี ขาดิสุทธิผล ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, คุณพรศิลป์ พัชรินทร์ตนะกุล รองประธานกรรมการหอการค้าไทย, ดร.วิมลกานต์ โกสุมาต รองผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ Mr.Yoshihiro OTSUJI ศาสตราจารย์กิติคุณ จาก GRIPS**

TPA International Forum เป็นเสวนาวิชาการที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อมุ่งนำเสนอ ผลักดันเรื่องที่มีความสำคัญ และเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วนในระดับมหภาคเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่มีสำคัญต่อการปรับตัวของภาคธุรกิจ และอุตสาหกรรมไทยให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกที่ไม่หยุดนิ่ง พร้อมทั้งเสริมสร้างให้ผู้ประกอบการได้มีมุมมองใหม่ๆ เกิดองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินธุรกิจและเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพเพื่อพร้อมรับมือการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำลังจะเกิดขึ้นในปี 2558

วารสาร TPA News ฉบับนี้ จึงขอสรุปสาระสำคัญของงานเสวนาครั้งนี้มาให้ท่านผู้อ่านได้ติดตาม และทราบถึงทิศทางของอนาคตอุตสาหกรรมไทยว่าจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด และ

SMEs จะสามารถขับเคลื่อนการเติบโตของระบบเศรษฐกิจประเทศไทยสู่อาเซียนได้อย่างไร

ดร.วิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวว่า ธุรกิจอุตสาหกรรมในประเทศไทยมากกว่า 90% ทำธุรกิจ SME ซึ่งได้สร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือ GDP สูงมาก ประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งประเทศที่มีพื้นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญอยู่บนความเจริญก้าวหน้า และความเติบโตของธุรกิจ SME ด้วยเหตุนี้ นโยบายทางการส่งเสริมธุรกิจ SME จึงสำคัญ โดยกระทรวงอุตสาหกรรม ทำหน้าที่รับผิดชอบ SME ครบวงจร ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรม มีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มีสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม หรือ สสว. ทำงานสอดประสานร่วมกัน ตั้งแต่การคัดเลือกธุรกิจ SME บ่มเพาะ ฟูมฟัก การจัดตั้ง การจดทะเบียนโรงงาน นอกจากนี้มีธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ของกระทรวงการคลัง เป็นหน่วยงานส่งเสริม จากที่กล่าวมาทั้งหมด นโยบายของรัฐบาลทุกรัฐบาลจะเน้นให้ความสำคัญกับธุรกิจ SME

AEC เป็นตลาดแข่งขันใหม่ที่เกิดขึ้น ยกตัวอย่าง ในประเทศที่เข้าสู่ AEC สมมติมีตัวเลขของประชากรอยู่ที่ 600 ล้านคน วันนี้เราเปิดประเทศ หรือประเทศอื่นๆ เปิดประเทศ ส่งผลให้มีคู่แข่งใหม่เกิดขึ้นอย่างมากมาย อาทิ เดิมทีเมียนมาร์ รับสินค้าส่วนใหญ่จากประเทศไทย แต่วันนี้ ไม่ได้เป็นเช่นนั้นแล้ว ประเทศเพื่อนบ้านของเราจะมีสินค้าจากทั่วโลก ประเทศไทยที่เคยส่งสินค้าให้กับเมียนมาร์ มีคู่แข่งใหม่ๆ ทันที เมื่อ AEC เข้ามา กฎเกณฑ์ต่างๆ ถูกปรับให้เกิดความทัดเทียมกัน เกิดการเอื้อประโยชน์ต่อกัน ฉะนั้นเมื่อคู่แข่งมากขึ้นจึงเกิดความท้าทายของธุรกิจ SME ไทย ที่ต้องเผชิญคู่แข่งใหม่ โอกาสใหม่

“วันนี้ SME ไทย ต้องเติบโตอย่างยั่งยืน ซึ่งจะต้องมีการพัฒนา

อย่างยั่งยืน 3 สาขาไปพร้อมกัน กล่าวคือ สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม การเติบโตของ SME จะเติบโตเฉพาะรายได้อย่างเดียวไม่ได้แล้วในปัจจุบัน ต้องเติบโตด้วยการทำให้สังคม ชุมชน สิ่งแวดล้อมดีขึ้น นอกจากนี้ ยังต้องมีการพัฒนาทุนมนุษย์ที่เข้มแข็ง มีองค์ความรู้ที่ไม่มีใครสามารถลอกเลียนแบบได้ เพื่อสร้างนวัตกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ทั้งนี้ทั้งนั้น เบื้องหลังความสำเร็จของ SME ต้องมุ่งเน้น Productivity และ Quality หากไม่มีคุณภาพ และความยั่งยืน SME ไม่มีทางเกิดขึ้นได้"

Mr.Yoshihiro OTSUJI ศาสตราจารย์กิติคุณ จาก GRIPS ซึ่งเป็นสถาบันที่ทำงานด้านวิจัยและนโยบายต่างๆ กล่าวว่า ไทยกับญี่ปุ่น ให้ความร่วมมือทางด้านเทคโนโลยีมาอย่างยาวนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ผ่านทาง สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) และหน่วยงานต่างๆ ร่วมกันกว่า 40 ปี โดยส่วนใหญ่ได้ผ่องถ่ายความรู้เทคโนโลยี ในอุตสาหกรรมการผลิต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และปัจจุบัน อุตสาหกรรมที่เพิ่มความสำคัญขึ้นมา คือ อุตสาหกรรมสนับสนุน SME โดยในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมา ประเทศไทย และญี่ปุ่น ได้ขยายการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมสนับสนุนมากขึ้น เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของธุรกิจ SME กว่า 99% เป็น

ในขณะเดียวกัน การเกิดของ AEC ที่กำลังจะมาถึงในปี 2558 ประเทศไทยยังสามารถขยายเทคโนโลยี และการลงทุนไปสู่อาเซียนมากขึ้น ส่งผลให้ญี่ปุ่นเห็นความสำคัญกับการลงทุนในภูมิภาคนี้เพิ่มขึ้น การถ่ายทอดเทคโนโลยีจากญี่ปุ่นสู่ไทยก็ยังคงมีอยู่สูง ด้วยความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับญี่ปุ่นที่มีมาอย่างยาวนาน นอกจากนี้ทางญี่ปุ่นยังต้องการให้ไทยเป็นพี่เลี้ยงให้กับกลุ่มประเทศ CLM (กัมพูชา ลาว เมียนมาร์) ในการพัฒนา SME ต่อไป

Mr.OTSUJI เน้นถึงสิ่งสำคัญ คือ การสร้างนวัตกรรม ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการสร้างความแข็งแกร่ง และเติบโตก้าวหน้า ของ SME ญี่ปุ่น และคาดว่า SME ไทยจะเติบโตได้ด้วยกลไกทางด้านนวัตกรรมเช่นกัน เพราะนวัตกรรมจะเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพให้ SME ก้าวกระโดดไม่เฉพาะตลาดในประเทศเท่านั้น แต่รวมถึงตลาดต่างประเทศด้วย

คุณพยุศักดิ์ ชาตีสุทธิผล ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กล่าวว่าปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางธุรกิจเปลี่ยนไป ทุกวันนี้ทุกคนหันมาให้ความสำคัญกับ AEC โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดในกลุ่มเปิดใหม่ เช่น CLMV ประกอบไปด้วย กัมพูชา ลาว เมียนมาร์

และเวียดนาม ซึ่งเป็นตลาดที่ SMEs เข้าถึงได้ง่ายกว่าเมื่อเทียบกับตลาดสหรัฐ หรือยุโรป เมื่อเป็น AEC แล้ว ทุกอย่างจะเอื้อให้กับไทย การที่เราอยู่รอบด้านได้ ก็เป็นการเปิดโอกาสตลาดของเราให้ใหญ่ขึ้น ซึ่งหากเปรียบเทียบประเทศ AEC เหมือนกับระดับน้ำประเทศไทยจะมีระดับน้ำที่สูงกว่า มีมาตรฐานการผลิตที่สูงกว่าประเทศเหล่านี้ โอกาสในการเคลื่อนย้ายสินค้า การลงทุนของเราไปประเทศเพื่อนบ้าน ได้ดีกว่า แปลว่าการไปทำธุรกิจ หรือขยายไปยังตลาดประเทศเพื่อนบ้าน ที่เรามีการพัฒนาช้ากว่าเรา จึงเป็นโอกาสที่สำคัญซึ่งปัจจัยเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยบวกให้กับ SME ไทย

"อย่างไรก็ตามเมื่อมีปัจจัยบวก SME ก็ต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านลบด้วย การเปิดตัวของ AEC จะทำให้มีรายใหม่ที่แข่งแกร่งกว่าเข้าสู่ตลาดได้ง่ายขึ้น เราเองก็ต้องระวังคู่แข่งจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาในประเทศเช่นกัน SME ไทยก็ต้องปรับตัว ต้องมีการพัฒนา เช่น การบริหารการจัดการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น การลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มคุณภาพมาตรฐานของสินค้า รวมถึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนานวัตกรรม ตลอดจนจรรยาบรรณและเทคโนโลยีในการผลิตและการจัดการให้มากขึ้น SME ต้องตระหนัก และปรับมุมมองในการทำธุรกิจ ให้สามารถจับมือกับพันธมิตรมากขึ้น มองหาโอกาสของการร่วมมือ สร้างระบบการผลิตของตนเองเข้าสู่ supply chain ของรายใหญ่ เพื่อสร้างความมั่นคงในการผลิตต่อไป"

คุณพรศิลป์ พัชรินทร์ตนะกุล รองประธานกรรมการหอการค้าไทย กล่าวว่า ปัจจุบันนี้ตลาดเปิดตลอดเวลา AEC เป็นเพียงกลไกหนึ่งของตลาดในระบบเสรีเท่านั้น การทำธุรกิจปัจจุบันไม่ได้จำกัดอยู่ที่รายใหญ่หรือรายเล็ก สำคัญอยู่ที่ความเข้าใจ และความเก่งในการเข้าถึงตลาดโลกมากกว่า หากทำได้ก็สามารถเข้าถึงทุกเงื่อนไข ทุกโครงสร้าง เราจะเป็นผู้กำกับเองทั้งหมด

"ทุกคนมีความสามารถไม่เท่ากัน บางอย่างเราสู้กันเองไม่ได้เลย ใหญ่เล็กไม่สำคัญ สำคัญที่ว่าใครเก่งกว่า ใครเข้าใจกว่ากัน ใหญ่ก็ล้มดัง ถ้าไม่เข้าใจ มันก็ไปทั้งหมด"

ในโลกอนาคตนับจากนี้ จะใช้ "ข้อตกลง" เป็นตัวกำหนด ซึ่งปัจจุบัน เรามีอยู่หลายสิบข้อตกลงที่นับไม่ถ้วน ทั้งการค้า การลงทุน หรือแม้กระทั่งด้านสิ่งแวดล้อม ทุกสิ่งทุกอย่าง มาอยู่ที่การค้าเท่านั้น ขึ้นอยู่กับเราว่าเราควบคุมสิ่งเหล่านี้ได้หรือไม่ AEC อยู่ 1 ในนั้น เราสู้จักแค่ AEC ไม่พอ แต่ในที่สุดทุกอย่างต้องเท่ากันหมด เหมือนกัน

หมด เราจะอยู่ภายใต้กติกา 1 Standard 1 Law (1 มาตรฐาน 1 กฎเกณฑ์) ทุกอย่างจะเป็นหนึ่งเดียวกันหมด อยู่ภายใต้กติกาเดียวกัน กฎหมายเดียวกัน SME จะทำงานคนเดียวไม่ได้ ต้องทำงานเชื่อมโยงกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ รับผิดชอบร่วมกัน ปฏิบัติภายใต้มาตรฐานเดียวกัน เมื่อโลกเปิด การเชื่อมโยงของธุรกิจต้องเกิดขึ้นอย่างจริงจัง ทุกอย่างต้องเชื่อมโยงกัน เพราะทุกอย่างคือหนึ่งเดียวกัน ต้องเท่าเทียมกัน

“SME ไม่ได้อยู่โดดเดี่ยว ไม่ว่าจะมองไปทางไหน คำขายกับใคร ทุกคนต้องตอบโจทย์เดียวกัน ไม่มีใครเก่งกว่ากัน SME อยู่ในห่วงโซ่อุปทานเดียวกัน ดังนั้น ในระบบการผลิต ต้องเกื้อกูล ช่วยดึง ช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อเชื่อมโยง และสร้างคุณค่าให้กับตัวสินค้า”

สิ่งที่ SME ต้องให้ความสำคัญ คือ การเชื่อมโยงถึงกันทั้งหมด ต้องมีเทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อเพิ่มคุณค่า และมูลค่าให้กับสินค้า รวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมไปด้วยกันหมด สิ่งเหล่านี้คือ AEC ที่ต้องร่วมกันพัฒนาให้เป็นระบบ

ดร. วิมลกานต์ โสภมาศ รองผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ สสว. กล่าวว่า SME ไทยทำงานอย่างโดดเดี่ยว (Stand Alone SME) ไม่เหมือนกับ SME ญี่ปุ่น ที่ทำงานภายใต้เครือข่ายของระบบ Global Supply Chain มีบริษัทแม่ บริษัทพ่อคอยดูแล

ปัญหาใหญ่ที่สำคัญของ SME ไทยคือการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การขอกู้ของ SME ไทยต้องอาศัยสินทรัพย์ค้ำประกัน ทำให้ขาดโอกาสในการขยายธุรกิจ เมื่อเทียบกับประเทศที่เจริญแล้ว นอกจากนี้การเป็น AEC นั้นยังเป็นเพียงเขตการค้าเสรี ยังไม่เป็น Economic Union เหมือนกลุ่มประเทศยุโรป ทำให้กฎระเบียบต่างๆ ในระบบภาษี ดอกเบี้ยแตกต่างกัน ถ้าเป็น SME เมืองไทยจ่ายดอกเบี้ย มากกว่าต้นทุนในการทำธุรกิจใน AEC ไม่เท่าเทียมกัน ยังไม่รวมถึงกฎเกณฑ์ต่างๆ ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบแตกต่างกัน ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นสิ่งที่จะต้องเข้าไปแก้ไข เรื่องนี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลต้องเข้ามาแก้ไข

“โจทย์ของ SME ของเราโดยส่วนใหญ่สามารถใช้ประโยชน์จาก Regional Supply chain แล้วหรือยัง ในหลายอุตสาหกรรมเป็นเรื่องของการลงทุน บริษัทยักษ์ใหญ่ต้องเข้าไปบริหาร Regional Supply chain หรือ Global Supply chain บริษัทในระดับ SME ก็ต้องเข้าไปบริหาร Supply chain เหมือนกัน เราต้องใช้ประโยชน์จาก AEC ที่ไหนมีความเหมาะสมด้านการลงทุน มีแรงงานถูก SME ไทยก็ต้องไป”

ดร. วิมลกานต์ เพิ่มเติมว่า ถ้าเอสเอ็มอีไทยปรับตัวไม่ได้ ก็จะมีคู่แข่งรายอื่นที่ปรับตัวได้จะเข้ามาแทนที่ ซึ่งทุกวันนี้ก็มีสัญญาณให้เห็นกันแล้ว พร้อมทั้งยกกรณี SME จากเกาหลี ที่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้เลย แต่ทำซอฟต์แวร์สอนภาษาอังกฤษ และนำไปเสนอ จนธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (เอดีบี) เลือกใช้เป็นซอฟต์แวร์ในการสอนภาษาอังกฤษในประเทศกำลังพัฒนาทั่วโลก และซอฟต์แวร์ดังกล่าวกำลังมีชื่อเสียงขึ้นมา ขณะที่ SME ซึ่งทำซอฟต์แวร์สอนคณิตศาสตร์ กลับมีความคิดแค่ว่า แสบไปแล้ว จับแคตตาล็อกในเมืองไทยก็พอกินแล้ว

“แต่โจทย์ในอนาคตก็คือ มันเป็นไปได้หรือไม่ ว่าซอฟต์แวร์ชื่อดังของเกาหลีเมื่อไรดังทั่วโลก เดียวกันแปลเป็นภาษาไทยแล้วก็จะ

กินตลาดในประเทศไทยหมด เพราะว่าเขาทำซอฟต์แวร์ตัวนี้ได้ดีที่สุดในโลก ขณะที่รัฐชั้นในด้านคณิตศาสตร์ของเขาก็ได้รับการยอมรับทั่วโลก แล้วถามว่าพ่อแม่คนไทย จะยังคงใช้ซอฟต์แวร์ของคนไทยหรือจะใช้ซอฟต์แวร์ของเกาหลีที่แปลเป็นภาษาไทย ฉะนั้นโจทย์ของเอสเอ็มอีวันนี้ก็คือ ทำอย่างไรให้เขาคิดในมุมมองของ Global ให้ได้”

โจทย์ทุกวันนี้ คือ ไม่ว่าจะผลิตสินค้าอะไรขึ้นมา นั่นคือโจทย์ระดับโลก ถ้าเมื่อไหร่สามารถทำสินค้าที่ตอบโจทย์ของโลกได้ เราจะอยู่รอดได้ คือ ถ้าสินค้าไม่ได้มาตรฐานโลกจริงๆ ในที่สุดจะมีสินค้าอื่นๆ SME รายอื่นที่อาศัยการค้าเสรีนั้นแหละ เข้ามาแทนที่เรา”

ธุรกิจที่มีมูลค่าต่ำใช้แรงงานในประเทศไทย ควรจะย้ายไปหาโอกาสในประเทศเพื่อนบ้าน แล้ว SME ไทยควรจะเคลื่อนย้ายไปสู่ธุรกิจที่มีมูลค่าสูงมากขึ้น ซึ่งสิ่งนี้เป็นโจทย์ของรัฐบาล ณ วันนี้ SME ไทยมีอยู่กว่า 2.7 ล้านรายคิดเป็น 99% ของธุรกิจทั้งหมด มีการจ้างงาน 80% หมายความว่า คนที่มีรายได้ในประเทศไทยทุกวันนี้ เป็นลูกจ้าง SME ฉะนั้น ถ้า SME ไทยไม่รวยขึ้น ก็ไม่สามารถหลุดพ้น “กับดักของประเทศรายได้ปานกลาง” (middle income trap)

“SME ต้องรวยขึ้น แล้วสามารถเพิ่มรายได้ให้กับลูกจ้างเท่านั้น ประเทศไทยถึงจะขยับหนี “กับดักของประเทศรายได้ปานกลาง” (middle income trap)”

จากการสำรวจของ สสว. ทำโครงการร่วมกับประเทศอาเซียนอื่นๆ เรื่องสถานะของ SME ทั่วอาเซียน พบว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่มี SME มากที่สุด (ไม่นับอินโดนีเซีย) และกระจายตัวทั่วประเทศมากที่สุด และหากไปดูประเทศเมียนมาร์จะพบว่า มี SME ไม่ถึง 5 หมื่นราย หากเขาพัฒนาประเทศในอนาคต ถ้าธุรกิจต่างชาติ เขาไปลงทุนที่เมียนมาร์ในอนาคต เขาจะขาดแคลนอุตสาหกรรมสนับสนุนขาดแคลนภาคบริการ ซึ่งเป็นโอกาสให้ SME ของไทยขยับไปหาโอกาสในกลุ่มประเทศ CLMV (กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม)

เหล่านี้คือความท้าทายของธุรกิจ SME ไทย ที่จะต้องปรับตัว พัฒนาองค์ความรู้ที่ไม่มีใครสามารถลอกเลียนแบบได้ เพื่อสร้างนวัตกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง พร้อมสร้างโอกาสให้กับธุรกิจตัวเองในการก้าวสู่ AEC อย่างยั่งยืน

